

ଆଜିର ନାରିର ନିଜସ୍ଵ ପୃଷ୍ଠା

ଧୂନି ପ୍ରତିଧୂନି

ଧାରାବାହିକ ପୌରାଣିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଭାଗ-୩୦

ଏସବୁ ଭାବିଲେ ମୋତେ ଶକ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପୁଣି କାମୁଥିଲା । ତାଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଓଲଟକଣ ରହସ୍ୟମୟ ଲାଗୁଥିଲା । ମୁଁ ତ ଠିକ୍ ଦୂରକୁ ଯାଏନି, ମାତ୍ର ବାଣ୍ଟକରେ ନିଜ ଭାଗିନେୟର ହିତାକାଂକ୍ଷା କି ଦୁହେଁ । ଆଉ ଯଦି ହିତାକାଂକ୍ଷା, ତେବେ ଉଭୟ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଏକଦୃଶ୍ୟ ଭାଗିବାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ଆଉ ମହାରାଜ । ସେ କି ଛାଡ଼ି ଅଭିଭାବକ, ମୁରବି, ଯିଏ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ପକ୍ଷପାତ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ପୁଣି କି ନ୍ୟାୟ ଦେବେ ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ । କୁହାଯାଏ ରାଜା ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଏ । ଅଥଚ ନିଜ ଅନୁଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପକ୍ଷପାତ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି କିପରି ? ତାଙ୍କର ଅନୁଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି କି ଲାଜକାରୀୟ ଚଳାଏ ? ତାଙ୍କର ଅନୁଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି କି ଲାଜକାରୀୟ ଚଳାଏ ? ତାଙ୍କର ଅନୁଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି କି ଲାଜକାରୀୟ ଚଳାଏ ? ତାଙ୍କର ଅନୁଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କି କି ଲାଜକାରୀୟ ଚଳାଏ ?

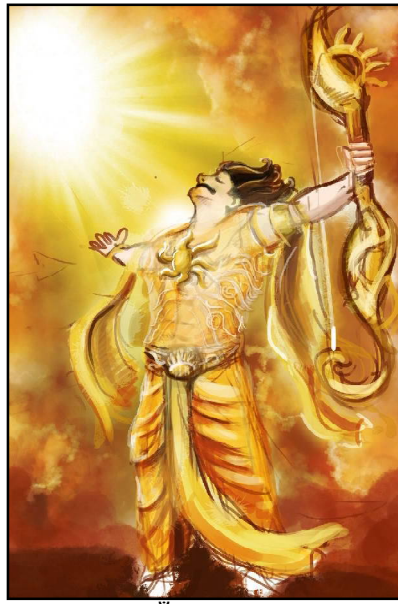
ଦ୍ଵିତୀୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ

ଡ. ସିନ୍ଧୁ ସେନ

ମହାଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ନାମରେ ନାମିତ କରି କିଛି ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିବା ଔପନ୍ୟାସିକା ଡ. ସିନ୍ଧୁ ସେନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଉପନ୍ୟାସ “ଦ୍ଵିତୀୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ” । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ । ସୃଷ୍ଟି, ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ । ସୃଷ୍ଟି, ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ ।

ମହାଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ନାମରେ ନାମିତ କରି କିଛି ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିବା ଔପନ୍ୟାସିକା ଡ. ସିନ୍ଧୁ ସେନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଉପନ୍ୟାସ “ଦ୍ଵିତୀୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ” । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ । ସୃଷ୍ଟି, ସୃଷ୍ଟି ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵବ୍ରହ୍ମଣ୍ଡ ।

ମନରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧିକ ହୋଇ ଉଠୁଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି କିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଯଦି ଏସବୁ ମୂଲ୍ୟରେ ତେବେ ଏ ଦୁଃସାହସ ତାର ହେଲା କେମିତି ? କେବଳ ତ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟମାନେ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କ ମାତା ମଧ୍ୟ । ତଥାପି ମିତ୍ର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କୁ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିପାରୁ ନଥିଲି । ଭାବୁଥିଲି ମିତ୍ରତା ପ୍ରତି ଏ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶକ୍ତ ଆଘାତ । କାରଣ ମୁଁ ଏସବୁ ଶତ୍ରୁତାରେ ପକ୍ଷପାତୀ ନୁହେଁ । ମୁଁ ବୀର । ବୀର ପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । ମିଥ୍ୟା, ଅମୀର । ଦୁରାତ୍ମର ମୋ ଚରିତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କେମିତି, କିପରି ଯେ ଘଟିଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜକୁ ଦୁଃଖୀ ପାରୁ ନଥିଲି । ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ଦୋଷୀ ମନେ କରୁଥିଲି । ହଁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଙ୍କ ସହ ମିତ୍ରତା କରି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ୍ କରିନି ତ ?

ଅର୍ଜିତ କର୍ମ ହିଁ ଆମପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯୋଜନା

କଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପୁଅର ସୁନ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଦିନରାତି ପରିଶ୍ରମ କରି ପୁଅକୁ ମଣିଷ କଲେ । ପୁଅ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଚାକିରି ପାଇଲା । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପୁଅର ସଫଳତାରେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ପୁଅ ବିବାହ ପରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲାକୁ ନେଇ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ରହିଲା । ଇଂରାଜୀରେ ଅନର୍ଗଲ କଥା କହୁଥିବା ନାତୁଣୀ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । ସବୁଦିନ ଫୋନ୍ରେ ବହୁତ ଗପୁଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଦିନେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଚଳେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେଠି ଜଣାପଡ଼ିଲା ପତ୍ନୀଙ୍କର ରୁଗ୍ଣତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ବଞ୍ଚିବାର ସମୟ ଖୁବ୍ କମ୍ । ଏକଥା ସେ ପୁଅକୁ ଫୋନ୍ରେ ଜଣାଇ କହିଲେ ମାଆକୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ନେଇ ଭଲ ଚିକିତ୍ସା କରିବାକୁ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ କରୋନା ପାଇଁ ଫ୍ଲାଇର ବନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ଆଡ଼କାଂକ୍ଷା ଗମନାଗମନ ପାଇଁ କଟକଣା ଥିଲା, ତେଣୁ ପୁଅ ଆସିପାରିଲା ନାହିଁ । କିଛି ଦିନ ପରେ ପତ୍ନୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କୋହଳରା କଣ୍ଠରେ ପୁଅକୁ ଫୋନ୍ କଲେ ମାଆ ଚାଲିଗଲା ବୋଲି । ପୁଅ ସେତେବେଳେ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲାକୁ ଧରି ଗାଡ଼ି ଚଳେଇ ବନ୍ଦୀର ଯାଉଥିଲେ । ବାପାଙ୍କୁ ଏ ଦୁଃଖର ଖବର ଶୁଣି ଚଳି ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଗାଡ଼ି ଚଳେଇବା ବେଳେ ଆଉ ଗୋଟେ ଗାଡ଼ି ସହିତ ଧକ୍କା ହେଲା ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲା ସହିତ ପୁଅର ବି ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ସମ୍ପର୍କର ରାଜ୍ୟ

ତୁମେ କେବଳ ପ୍ରାରଣ ଭୋଗୁଛ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଧୂତରାଷ୍ଟ୍ର ପୁଣି ପଚାରିଲେ ‘ଯଦି ଶହେ ଜନ୍ମ ତଳେ ମୁଁ କିଛି ତୁଟି କରିଛି ତେବେ ଶହେ ଜନ୍ମ ଭିତରେ ଦଣ୍ଡ ନପାଇ ଏବେ କାହିଁକି ଏ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛି ? କୃଷ୍ଣ, ଧୂତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ କର୍ମ ଦେଖିବାକୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ‘ତୁମେ ଶହେ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବିଖ୍ୟାତ ଶିକାରୀ ଥିଲ । ଏକଦା ଜଙ୍ଗଲରେ ଏକ ବଡ଼ ବୃକ୍ଷରେ ଅନେକ ପକ୍ଷୀ ବସିଥିଲେ ତୁମେ କୁଳନ୍ତ କାଳ କ୍ଷେପଣ କରି ଶହେଟି ପକ୍ଷୀକୁ ମାରି ଦେଇଥିଲ । ଯେଉଁ ଗୋଟେ ପକ୍ଷୀ ମୃତ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କାନ୍ଦୁଥିଲା ତୁମେ ତା ଆଖିକୁ ତୀର ମାରି ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଥିଲ । ତୁମର ଏ ପାପକର୍ମ ଏତେ କଷ୍ଟର ଥିଲା ଯେ ତାର ବନ୍ଧ ଭୋଗିବାକୁ ତୁମ ଶହେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କରୁନା ଥିଲା । ଶହେ ପୁତ୍ରର ପିତା ହେବା କେବଳ ସୁକର୍ମ ବା ବରଦାନ କରୁଥିବା ହୋଇଥିଲା । ତୁମକୁ ସେ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶହେ ଜନ୍ମ ଲାଗିଗଲା । ତୁମର ସଞ୍ଚିତ ସୁକର୍ମ ଆଧାରରେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ରାଜା ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ଶହେ ପୁତ୍ରର ପିତା ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଶହେ ପୁତ୍ରର ପିତା ହେଲ ସେତେବେଳେ ହିଁ ତୁମ ପ୍ରାରଣ କୁକର୍ମର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିଲ ଏବଂ ଏ ଅନ୍ଧ ହିଁ ତୁମେ ସେ ପକ୍ଷୀକୁ ତୀରମାରି ଅନ୍ଧ କରିବାର ପରିଣାମ’ ।

ଆଜିର କବିତା

ଚିତ୍ର ଆମ ସମୟର ... ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ପଣ୍ଡା

କେମିତି ଗ୍ରହଣ କରିହେବ ଯେ ! ହୃଦୟ ବିଦାରି ହୋଇଯାଇଛି ଦୁଃଖରେ ଫାଟିଯାଇଛି ଛାତି । ମାଟିର କୁକୁଫଟା ବିଳାପ ପୁଅ ପାଇଁ , ସ୍ଵାମୀ ପାଇଁ , ଝରୁଥିବା ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଲୁହର ଝରଣା, ପରିବାର ଶୂନ୍ୟ ମଣିଷଟିର ଶୂନ୍ୟ ଆଖିର ବିକଳ ଦୃଷ୍ଟି । ଏଠି, ସେଠି, ସବୁଠି ଏବେ ଛେଦନ ହେବାର, କଥାକୁହା କରୁଣ ଚିତ୍ର, ଆମ ସମୟର । ଓହୋଃ, ପ୍ରାଣତୀ କାନ୍ଦିଉଠୁଛି । ଚିତ୍ତ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରିବ । ସତରେ ଏ ମହାମାରୀ

ସବୁକଣ ଦେବଦାରି ଜୀବନର ଶେଷ ଆଶା ଭରସାର ତାଳଖଣ୍ଡେ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ଏମିତି ଶହ ଶହ କରି!!! ଅଦୃଶ୍ୟ ଶତ୍ରୁର କେତେ ଅହତା ସତେ ! ଆମ ପ୍ରଜାପତି କରୁନି, ସତ ବଖାଣୁଛି । ସତେକଣ ବଞ୍ଚିବାକୁ ବଂସର୍ଷ ଓ ବଂସାତର ବେଳ ସତେ କଣ ସରି ସିଏ ସୁଛି.....!! ଏ କି ବିକୃତନା !

କଳକଳ ଛଳଛଳ ଧାବମାନ ଜୀବନର ଚକ୍ର ଏମିତି ସ୍ଥିର, ନିଶ୍ଚଳ ହେଉଯିବ!! ଭାତଚଷ୍ଟ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ, ଚନ୍ଦ୍ରାଲୋକ ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧରେ ସତେ ଚନ୍ଦ୍ରିୟ!! ଉଜୁଟି ଗଲାଣି ପରା ହସର ଫସଲ, ଖୁନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନର ମହଲ ଏଇ ଅଛି ଏଇ ନାହିଁ ଖେଳରେ ମସୃଣ୍ଣ ମୃତ୍ୟୁର ତାଣ୍ଡବ । ହେ ମହାପୁ, କେବେ ଆଉ ଏ ଦୁଃଖ ଶୁଣିବ ? ରୋଗମୁକ୍ତ, ହସମୁକ୍ତ ମଣିଷର , ପ୍ରିୟ ପରିଜନର ମୂହଁ ଏ ଆଖି ଦେଖିବ!!! ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ, ଦୁଃଖ ଗ୍ରସ୍ତ ବିଶ୍ଵ ଜୀବନକୁ ରୋଗମୁକ୍ତ, କୃପାମୁକ୍ତ କର ହେ ମାଧବ !! +ସ୍ଵାଚିନ୍ଦ୍ରିକାଳ ଅଫିସର ଯାଜପୁର

ଅବଶୋଷ....

ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ମିଶ୍ର ମୁଁ ଯେବେ ଏକା ଥିଲି ନିଜକୁ ଅସହାୟ ଭାବୁଥିଲି ଆଉ ଭାବୁଥିଲି ସାଥୁଟିଏ ଆସିଗଲେ ମିଶିଯିବୁ, ହଜିଯିବୁ ଗାଈଯିବୁ ଆକାଶର ବିଷାକ ବନ୍ଧରେ ...ହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ହେଲା ସବୁ କିଛି ଓଲଟ ପାଳଟ ହୋଇଗଲା ଧୂଳି ଧୂଳି ସବୁ ବଦଳିଗଲା ଦେହରେ ଆଉ ମନରେ ଅନେକ କ୍ଷୁଧା ହୃଦୟତା ଅବଶ ଲାଗୁଥିଲା କାନ୍ଦୁଥିଲା, କରୁଥିଲା ବେଦନା ଭରା କଣ୍ଠରେ ଆଖିର ଲୁହ ସବୁ ଟୋପା ଟୋପା

ହୋଇ ଝରି ଯାଉଥିଲା ନା କହାର ହାତ ଥିଲା ପୋଛିବାକୁ ନା କାହାର ମମତା ଖାଲି ସ୍ଵାର୍ଥ ଆଉ ସ୍ଵାର୍ଥ ମିଶ୍ଟ ଅଭିନୟ ନାଁ ଥିଲା ଭଲ ପାଇବା ନାଁ ସମବେଦନା ଏକି ପ୍ରହେଳିକାମୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିବାଟା ବୋଧେ ତେରି ହୋଇଗଲା ଅନେକ ଦୂର ତାଲି ଗଲାଣି ଆଉ ମାତ୍ର ଅନ୍ଧ ବାକି ଆଉ ସେହି ଅଧେକ ଜଳନ୍ତା କୁଳରେ ଆପଣେଇ ନେବି ଡରିବି ବା କାହିଁକି ଆସୁ ଯେତେ ବାଧା ବିଦ୍ଵ ବଂଚିବା ତ ସହଯ ହୋଇ ଗଲାଣି ଆପଣେଇ ନେଉଛି ସେହି ନୀରବ ଆଉ ନିମ୍ନ ଛଳାକାକୁ

ସମ୍ପର୍କକୁ ରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ନୂତନ ପଥକୁ ବେଶ୍ ଖାଲି ଅପେକ୍ଷା ଆଉ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରକୁ ମୋହରୁ ମୋହରୁ ନ ଥିବ କିଛି ଆଶା ଆଉ ଦୁଃଖ କି ଯଶଶା ଖାଲି ଯାହା ମୁଁ ମୁଁ ପାଉଣି ଅବଶୋଷର କୁଳରେ । +ସୁଚିନ୍ଦ୍ରିକା ଭୋଗାଇଟ୍ ମାଜପୁର ମୋ: ୯୫୫୭୪୫୩୧୨୧

